

70. חינוך לתורת-הנסתר, אכילת-בשר או צמחונות

מאמצי החינוך לתורת-הנסתר, כמו גם למה שמכונה "רפורמת-החיים" הציבו לעצמם רף גבוה, שההגעה אליו משמעה פרק-זמן נוסף בהתפתחותה של האנושות. מועד הגשמתן של מטרות רבות-ערך אלו יגיע גם הוא. המאמצים הרבים שנעשים כיום, מכל-מקום, שייכים רק לתהליך ההפרייה של הזמן-החדש הזה.

ובעוד מנהיגי המאמצים הנסתרים, בכוונותיהם הטובות ביותר, פנו בתחום שאינו מוכר להם לנתיב שגוי לחלוטין שלא יניב דבר עבורם, לבד מפריצת נתיב אל האופל וחשיפת האנושות לסכנות הולכות וגוברות מצד העולם-שמעבר, הרי שהדוגלים ברפורמות-החיים, לשם השגת מטרותיהם הראויות לברכה, מרחיקים אף מעבר לכך, בהשוואה לימינו אנו!

אל פעילותם של שני הפלגים הללו יש לנקוט גישה שונה. על תרגילי-הרוח לשאת אופי גבוה מזה שהופעל עד-כה, מיסודם. יש להציע כאן דרך אחרת לחלוטין, שתאפשר להגיע אל הרום. הדרך הנוכחית מובילה אך-ורק לסבך נחות בעולם-שמעבר, שם עטופים מרביתם של חסידיה באופל והם טובעים בו.

על הדרך הנכונה להוביל, כבר מלכתחילה, כלפי מעלה, היא אינה יכולה לאבד עצמה קודם בסביבה בעלת-ערך פחות, ולכל היותר זהה. בין שתי הדרכים אין כל דמיון, הן שונות לחלוטין כבר מטבע-ברייתן. הדרך הנכונה מרימה מעלה את הפנימיות באופן מיידי, דהיינו - מלכתחילה היא פונה כלפי מעלה, בלא שתיגע כלל בסביבה האת'רית שוות-הערך, ואף פחות מכך בסביבה הנחותה יותר, משום שההיגיון הפשוט אמור לאפשר רק שאיפה מן האדמה כלפי מעלה. לפיכך יש להזהיר שוב מכל אותם פעלולי-לוליינות של הרוח.

לשם הגשמתה המלאה של מטרת קיומה, כאשר הרוח מצויה על-פני האדמה, דרוש לה גוף בריא וחזק, במצב ארצי רגיל. אם מופרע מצבו של הגוף, מפירה הפרעה זו את ההרמוניה ההכרחית בין הגוף והרוח. רק הרמוניה כזו תאפשר התפתחות בריאה וחזקה של הרוח, שתמנע היווצרות חריגות חולניות.

במצב רגיל ובאופן טבעי, גוף בריא שאינו סובל מפגיעות, יתקיים תמיד בהרמוניה עם הרוח, ויספק לה בסיס יציב בחומריות, והרוח אינה מתקיימת בו ללא מטרה, אלא היא אף מציעה את מיטב הסיוע שביכולתה, כדי להגשים את מטרת התפתחותה-העצמית, ובה-בעת את קידומה של הבריאה כולה.

כל גוף מחולל קרינה מסוימת, הנדרשת לרוח לשם פעילותה בחומריות. קרינה זו היא, בראש ובראשונה, הכוח-המיני המסתורי, שנותר עצמאי ובלתי-תלוי בדחף-המיני. הפרעה של ההרמוניה בין גוף ורוח מסיטה את הקרנתו וקרינתו של כוח זה לכיוון אחר, וכך היא מחלישה את מימוש מטרתו האמיתית.

הפרעה זו גורמת למניעה או שיתוק של הגשמת קיומה של הרוח בחומריות.

התוצאה היא שגם הרוח אינה יכולה להתפתח בצורה נורמלית, ולכן, בנקודה כלשהי מאוחר יותר במהלך העלייה בה רצתה, חייבת לשקוע חזרה בתשישות, כדי לחזור ולבצע מחדש, מטבע הדברים, חלק ניכר ממהלכה. משום שמה שבשלה בביצועו בחומריות-הגשמית, לא תוכל להשלים בחומריות-האת'רית, שם תחסר לה קרינתו של הגוף-הגשמי שנועדה לשם-כך. היא תהיה חייבת לשוב ולהשלים פער זה.

גם במהלכים אלו קיימת מעשיות ברורה כלשהי, התרחשות טבעית ופשוטה, שאחרת ממנה אינה יכולה להתקיים כלל. היא תהיה נהירה לכל ילד, ותיראה לו מובנת מאליה מרגע שיקלוט נכונה את החוק העומד בבסיסה. תידרש לי עוד שורה ארוכה של הרצאות כדי להבהיר לאנושות את הבריאה העצומה, כך שיוכלו כולם לזהות את ההתרחשויות כולן בסדר התרחשותן הטבעי, אחורה וקדימה, בחוקיותן הנהדרת שאין דומה לה.

הסטה זו של הכוח-המיני, הנדרש לרוח בחומריות, יכולה להתרחש בצורות רבות. היא יכולה להיעשות באמצעות מימוש-מיני מוגזם או אפילו דרך ההתעוררות לכך עצמה. וגם דרך התורות הנסתריות או תרגילי-הרוח השקריים, בהם מנסת לעצמה הרוח באלימות את כוח-בשלותו של הגוף, כדי להוציא לריק על פעילויות מיותרות ושגויות.

בשני המקרים מדובר בשימוש שגוי, שעם הזמן גם יגרור אחריו היחלשות של הגוף. הגוף המוחלש שוב לא יוכל להפיק קרינה חזקה כל-כך, כזו הנדרשת לרוח, וכך הפגיעה באחת פוגעת באחר והאדם הופך חולה יותר ויותר.

הדבר מגיע לכדי חד-צדדיות, הבאה תמיד על חשבון המטרה הנכונה, ולכן גורמת נזק. איני רוצה להיכנס כאן להסטות אחרות שגם בהן צורכת הרוח כוח-מיני רב מדי להשגת מטרות שגויות, שאחר-כך הוא מועט מדי עבור המטרה העיקרית, כמו למשל קריאתם חסרת-ההיגיון של ספרים היוצרים עולמות שקריים בדימיון, ועוד רבות אחרות.

הרוח מגיעה במקרים אלו לעולם האת'רי כשהיא עדיין אינה בשלה, ולכן אף לובשת גוף את'רי מוחלש. השלכותיהם של חטאים ארציים אלו חודרות בצורה כה מכרעת לקיום כולו, שכל אדם נאלץ לשאת בגינם בעונשים קשים ושונים. התרשלות כזו, פעולה שגויה מסוג זה בתקופת החיים הארציים תעכב אותו, ותקשה עליו יותר ויותר, עד לנקודה - כפי שכבר נאמר - בה לא יוכל עוד להמשיך בעלייתו וישקע חזרה אל המקום בו החלו מעשיו השגויים.

דהיינו, עד לגבול שבו עדיין התקיימה בו הרמוניה.

כוחה של רוח שגדלה על תורת-הנסתר, ונמנע מן הגוף בדרך זו, כוח זה אף הוא למראית-עין בלבד. הרוח אינה חזקה אז, אלא היא כצמח-חממה, שלא יסכין לעמוד בפני רוחות, ואף פחות מכך בפני סופות. רוח כזו היא חולה, לא מתקדמת.

מצבה הוא כשל קדחת שנגרמה באופן מלאכותי. האדם הקודח יוכל להחזיק לפרק-זמן מסויים בכוחות בלתי-רגילים, רק כדי לשקוע אחר-כך עמוק יותר אל תוך חולשתו. ואולם מה שאצל חולה-הקדחת אורך רק שניות ודקות, אצל הרוח נמשך עשרות ומאות שנים.

ואז מגיע הרגע בו כל זה נוקם את נקמתו המרה. לכן, הריני מזהיר אתכם שוב!

ההרמוניה היא הדבר הנכון היחיד, בכל. ורק בדרך-האמצע תוכל הרמוניה להיווצר, בכל דבר. כבר הושר כה רבות על יופיה וכוחה של ההרמוניה.

אז מדוע אין האדם מאפשר את קיומה, ומנסה להורסה בכל דרך אפשרית?

כל תורות-הנסתר בצורות הקיימות עד-כה הן שגויות, גם אם מטרתן גבוהה והכרחית.

אחרת לחלוטין המצב אצל מדריכי וחסידיו "רפורמות-החיים" לכאורה. כאן אמנם נכונה היא הדרך, אולם האדם מבקש לבצע כבר היום, את אשר יתאפשר רק בתקופות-חיים שלמות, ומסיבה זו, עבור מרבית האנשים ההשפעה הסופית אינה פחות מסוכנת.

חסר המעבר ההכרחי.

המועד להתחלה הגיע!

אולם אין לקפוץ בשתי רגליים פנימה בלא כל מחשבה, אלא יש להוביל את האנושות באיטיות. ולשם-כך אין די בעשרות שנים! באופן בו נעשים הדברים כיום, עקב מהירותו של המעבר, גם הגוף הנראה בריא סובל מהיחלשות. וגוף שהוחלש בצורה כזו לעולם לא יוכל שוב להתחזק!

צמחונות!

בצדק היא מביאה לעידונו של הגוף האנושי, תורמת להאצלתו, לחיזוקו ולהבראתו. והודות לכך עולה גם הרוח מעלה. אולם כל זה אינו מתרחש באופן מידי באנושות של היום.

עם כל המאמצים והמאבקים עדיין חסרה הנהגה שפוייה ושקולה. לגוף של ימינו אין די, בשום נסיבות שהן, בצמחונות בלבד, כפי שמנסים כיום רבים לעשות. היא תוכל להועיל, כאשר היא ננקטת באופן-זמני, ואולי אף הכרחית לאורך שנה שלמה אצל חולים, כדי לרפא דבר-מה או לסייע בחיזוק חד-צדדי במקום כלשהו, אולם לא ניתן לעשות זאת לאורך-זמן.

כדי שהגוף ישמור על מלוא-כוחו, יש לחזור אט-אט אל אורח-התזונה הרגיל של האנשים כיום. ההרגשה הטובה עשויה להטעות. אין ספק שטוב הדבר, שגם אנשים בריאים ינקטו למשך תקופה מסוימת בתזונה צמחונית. הם ירגישו טוב, ללא-ספק, ואף יחוו כיצד רוחם זוכה למרץ חופשי. אולם הדבר נובע מעצם ההחלפה, כפי שכל החלפה מרעננת, גם זו הרוחנית.

אולם אם יתמידו בתזונה זו לפתע, לאורך-זמן, הם לא יוכלו להבחין בכך שלמעשה הם נחלשים, ורבים מהם אף הופכים רגישים הרבה יותר. השלווה והאיזון, במרבית המקרים, אינם חוזק, אלא חולשה מסוג מסוים ביותר. הם נראים נעימים ובלתי-מעיקים, משום שמקורם אינו במחלה כלשהי.

איזון זה דומה לאיזונו של הגוף בגיל זקנה, למעט היחלשותו. הוא דומה יותר לחולשה מסוג זה מאשר לחולשה עקב מחלה. עקב הרגלים בני אלפי-שנים, אין הגוף מסוגל בעת מחסור פתאומי ליצור את הכוח-המיני, שהרוח זקוקה לו לשם השגה מלאה של מטרתה בחומריות.

צמחונים רבים מבחינים בירידה קלה של הדחף-המיני, והם מקדמים זאת בברכה כהתקדמות. ואולם זה לחלוטין אינו סימן להאצלת רוחם הודות לצמחונות, אלא לשקיעתו של הכוח-המיני, ולהתמעטות המרץ הרוחני בחומריות הנגרמת כתוצאה מכך.

כאן נערמות טעות על-גבי טעות, משום שהאדם, כמעט תמיד, רואה רק את הקרוב אליו ביותר. אכן, הרי זה מבורך ובגדר התקדמות, אם כתוצאה מהאצלת-הרוח נרגע הדחף-המיני הנחות כפי שהוא קיים כיום. נכון אף שאכילת-בשר מעלה את הדחף-המיני הנחות, אולם אל לנו לאמוד זאת לפי האנושות של היום; שכן אצלה הפך הדחף-המיני כה חולני וחד-צדדי, עד שהוא לחלוטין לא טבעי בימינו. ואולם אין לזקוף זאת לחובתה של אכילת-הבשר.

רגיעת הדחף-המיני אף אינה תלויה בהפחתת הכוח-המיני. ההיפך הוא הנכון, כוח זה עומד לרשות רוח-האדם לשם קידומה ושחרורה מן התלות בדחף-הגולמי השולט בחברה האנושית כיום. הכוח-המיני הוא אף האמצעי הטוב ביותר לשם כך

אל מנהיגי רפורמות-החיים של היום, במאמציהם, יש להתייחס כבר כאל חלוצי תקופת-ההתפתחות הגדולה הבאה של האנושות, אשר תגיע בכל נסיבות שהן, ואין לעצור את הגעתה, והיא דוחפת עצמה קדימה גם אם כל הישן והצר מציב עצמו כנגדה בלוחמנות וספקנות.

אולם על חלוצים אלו להפוך תחילה למנהיגים!

מנהיג אינו רשאי להתעלם מן ההווה בו הוא מתקיים. ועם זאת עליו להביט הלאה אל העתיד, אף מעבר לכל שהוא חומרי. ושם יזהה, שהאופן בו נעשה כעת שימוש יותיר תמיד פערים מוחשיים שיחייבו קריסה, גם של המבנה הטוב ביותר.

משום שחסר הגשר!

כדי שהגוף האנושי הקיים כיום יוכל לבוא אחר הרוח בלא לפגום בפעילותה.

השלב הראשון במעבר היא להגביל עצמכם לבשר לבן בלבד. דהיינו: עופות, בשר-עגל, כבש ואחרים, לצד צמחונות מוגברת. רק כך ניתן יהיה להתקדם שלב אחר שלב. עד שלבסוף, הגוף יתרגל בצורה רגועה לשמר את מלוא-כוחו גם בתזונה צמחונית בלבד.

"אל תתעלמו מגופכם", זאת מבקש אני לקרוא לעבר חלק זה של האוכלוסייה, באזהרה!

ולחלק האחר, קריאה הפוכה: "חשבו על הרוח!"

אז כבר יבשיל הדבר הנכון מתוך הבלבול הנוכחי.

איני נכנס לתפישות לפיהן אין להרוג חיות, משום שגם לצמחים יש הרי נשמה.

הן אינן מצביעות אלא על פיגור מחשבתי, וחוסר-יכולת להבין את סודות הבריאה.